

2020. november 25., csütörtök

P9_TA(2020)0322

A Covid19-járvány külpolitikai következményei**Az Európai Parlament 2020. november 25-i állásfoglalása a Covid19-járvány külpolitikai következményeiről (2020/2111(INI))**

(2021/C 425/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ),
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. április 8-i közös közleményére a Covid19-járványra való globális szintű uniós reagálásról (JOIN(2020)0011),
- tekintettel a Covid19-világjárvány okozta válsággal összefüggésben a bővítési és a szomszédságpolitikai partnerek számára makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló, 2020. április 22-i európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2020)0163),
- tekintettel a Covid19 leküzdése és a világjárványt követő helyreállítás során a Nyugat-Balkánnak nyújtott támogatásról szóló, az uniós és a nyugat-balkáni vezetők 2020. május 6-i találkozója alkalmából kiadott, 2020. április 29-i bizottsági közleményre (COM(2020)0315),
- tekintettel Josep Borrell főképviselő által az Európai Unió nevében a koronavírus-járvány idején az emberi jogokról szóló, 2020. május 5-én tett nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a koronavírus-világjárvány (Covid19) összefüggésében az ellenségeskedés megszüntetéséről szóló 2532 (2020) sz. határozatára és támogatva António Guterres ENSZ főtitkárt,
- tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi főbiztosának felhívására, hogy a Covid19-világjárvány összefüggésében újra kell értékelni a széles körű gazdasági szankciórendszerek hatását,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. június 10-i, „A Covid19-cel kapcsolatos dezinformáció kezelése – lássuk a valós tényeket” című közös közleményére (JOIN(2020)0008),
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) különjelentésének frissítésére: A Covid19-járványhoz kapcsolódó elbeszélések és dezinformációs tevékenységek 2020. április 1-jei és 2020. május 20-i rövid értékelése,
- tekintettel Ursula von der Leyennek, a Bizottság elnökének az Unió helyzetéről szóló, 2020. szeptember 16-i beszédére,
- tekintettel a Bizottságnak a kritikus európai eszközök és technológia jelenlegi válságban való védelmére vonatkozó, 2020. március 25-i iránymutatásaira,
- tekintettel a Bizottság „Megújult kereskedelempolitika az erősebb Európáért” című, 2020. június 16-i konzultációs feljegyzésére,
- tekintettel a Globális szintű reagálás a Covid19-válságra az „Európa együtt” megközelítés alapján című, 2020. június 8-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanácsnak a 2021–2027-es időszakra vonatkozó helyreállítási tervről és többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. július 17–21-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió 2016. június 28-án közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,

2020. november 25., csütörtök

- tekintettel a Tanácsnak az EU prioritásairól szóló, 2020. július 13-i, „A multilateralizmus, valamint egy mindenki javát szolgáló, erős és hatékony ENSZ elősegítése” témakör keretében az Egyesült Nemzetek Szervezetében és az ENSZ Közgyűlésének 75. ülészakán levont következtetéseire,
 - tekintettel az Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés (EuroLat) társelnökeinek a Covid19-járványról szóló, 2020. március 30-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre és a fenntartható fejlődési célokra,
 - tekintettel a Bizottság részére a humanitárius vízumokra vonatkozó ajánlásokat tartalmazó, 2018. december 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló, 2008. december 8-i európai uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel a Velencei Bizottság választási ügyekkel kapcsolatos jó gyakorlatok kódexére,
 - tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0204/2020),
- A. mivel a Covid19 globális világjárványt okozott, amely emberek millióit érinti, példátlan globális egészségügyi, gazdasági, társadalmi és humanitárius válságot idézve elő, és a globális kormányzásban rendszerszintű feszültségeket váltott ki, amelyek messzemenő és hosszú távú következményekkel járnak a nemzetközi kapcsolatokra nézve, és az Európai Unión belül és kívül egyaránt érintik az uniós külpolitika, biztonság és védelem kulcsfontosságú elemeit; mivel az EU az uniós intézmények és a tagállamok destabilizálását célzó féltetjékoztatás, kibertámadások és más, harmadik felek általi rosszindulatú beavatkozások célpontja volt;
- B. mivel a világjárvány aránytalan mértékben érinti a legsérülékenyebb országokat, és mivel néhány ország nem reagált, és nem tett gyors és megfelelő biztonsági intézkedéseket járvány megfékezésére; mivel a kínai kormány alábecsülte a Covid19-járvány kitörésének jelentőségét; mivel a Covid19-re való utalás során az orvosi terminológia helyett a földrajzi jelleget hangsúlyozó narratívák megbélyegzők; mivel a vírus világszerte mintegy egymillió ember halálát okozta, és bizonyította, hogy azt csak az országok közötti koordináció és szolidaritás révén lehet ellenőrzés alatt tartani és visszaszorítani;
- C. mivel az EU feladata, hogy globális szereplőként lépjen fel, és prioritásait és szakpolitikáit, illetve külpolitikáját a világ változó geopolitikai helyzetével és a Covid19 elleni globális küzdelemmel összhangban kiigazítsa; mivel az EU-nak kiszámítható módon, az alapvető szabadságjogok és a jogállamiság iránti elkötelezettségének tiszteletben tartása mellett, multilaterális és nemzetközi erőfeszítések révén, a világgazdaságban betöltött szerepével összhangban vezető szerepet kell vállalnia; mivel a Covid19-válság ismét rámutatott a multilateralizmus és a szabályokon alapuló rend megerősítésének szükségessére a globális kihívások jobb kezelése érdekében;
- D. mivel a világjárvány és annak gazdasági és társadalmi hatásai fokozhatják az észlelt egyenlőtlenségből és a marginalizálódásból fakadó politikai sérelmeket; mivel a globális gazdasági válság különösen erősen sújtotta a legkiszolgáltatottabb gazdaságokat; mivel a Covid19-járvány kitörése világszerte súlyosbította a gyógyszerhiány állandó problémáját, amely akut következményekkel jár a fejlődő országokban;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ HL C 388., 2020.11.13., 11. o.

2020. november 25., csütörtök

- E. mivel a járvány súlyosbította a kiszolgáltatott emberek válságos humanitárius helyzetét, különösen a konfliktusövezetekben, a menekülttáborokban és az instabil államokban, valamint az őshonos közösségekben; mivel az EU megismételte az ENSZ-nek az azonnali globális tűzszünetre és a pandémia fényében a szankciók enyhítésére irányuló felhívását annak biztosítása érdekében, hogy a koronavírus elleni küzdelemhez szükséges alapvető eszközök és készletek rendelkezésre álljanak; mivel a globális szabadságjogok és demokrácia folyamatos hanyatlásának lehetünk tanúi, ami tovább torzítja a már amúgy is válságban lévő multilaterális rendet;
- F. mivel az erőszakos párkapcsolatban élő nők szerte a világon kénytelenek voltak otthon maradni, ahol hosszabb ideig voltak kiszolgáltatva bántalmazójuknak; mivel a családon belüli erőszak áldozatainak segélyvonalai és menhelyei szerte a világon növekvő számú segítségkérésről számolnak be, a családon belüli erőszakra szóló bejelentések és a segítségkérések száma sok országban 25 %-kal nőtt a társadalmi távolságtartó intézkedések bevezetése óta;
1. megállapítja, hogy a Covid19-világjárvány kitörése megváltoztatja a nemzetközi környezetet, kockázati szorzóként és katalizátorként hat a globális rend változására; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az EU belső rezilienciájának megerősítése, új partnerségek kialakítása és multilateralista jövőképeknek globális szintű megerősítése határozott és összehangolt külpolitikai válaszigények révén;
 2. üdvözlöi a Team Europe és a Coronavirus Global Response támogatási kezdeményezéseket, amelyek segítik a partnerországokat a koronavírus határokon átnyúló koordinációra gyakorolt hatásának kezelésében; üdvözlöi az EU és a G7, a G20, az ENSZ, az Egészségügyi Világszervezet (WHO), az Élelmiszerügyi Világprogram és más nemzetközi partnerek közötti koordinációt, amely a világjárványra adott koherens és inkluzív globális válasz előmozdítását, a társadalmakra és a gazdaságokra gyakorolt szélesebb körű hatás enyhítését, valamint a destabilizáció veszélyének mérséklését szolgálja;
 3. sajnálja a Covid19-válság kezdeti szakaszában a globális vezető szerep és az összehangolt nemzetközi fellépés hiányát; elítéli a kritikus információk visszatartását; elutasítja az elszigetelődésre törekvő stratégiák követését; határozottan ellenzi az önkényuralmi nacionalizmus, az államilag támogatott félretájékoztatási kampányok és a hamis narratívák térnyerését, amelyek bizalmatlanságot keltenek és aláássák a demokratikus társadalmakat és a nemzetközi együttműködést, és kérdéseket vetnek fel az EU világban betöltött szerepével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a globális együttműködés, az inkuzív globális megközelítés és koordináció elengedhetetlen a globális egészségügyi válság és más globális fenyegetések hatékony kezeléséhez;
 4. hangsúlyozza, hogy a Covid19-járvány ellenére az EU partnerországainak a jogalkotási folyamat során nem szabad letérniük a reformok útjáról, komolyan kell venniük a korrupció elleni harcot, és el kell kötelezniük magukat az alapvető emberi és kisebbségi jogok tiszteletben tartása és végrehajtása mellett, összhangban a nemzetközi kötelezettségeikkel és vállalásaikkal;
 5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy világszerte számos kormány és politikai vezető a válságot arra használja fel, hogy az emberi jogok korlátozásával, a demokratikus normák aláásával, a jogállamiság gyengítésével, a parlamentek szerepének csökkentésével, a média szabadságának korlátozásával, a kisebbségek elleni gyűlöletkampányokkal, az EU-párti reformokat és értékeket célzó és a nemzetközi együttműködést károsító félretájékoztatási kampányok indításával hatalmát túlságosan megnövelje és saját politikai céljait kövesse; ragaszkodik hozzá, hogy minden szükségállapotnak tartalmaznia kell egy megszűnési záradékot; aggodalmát fejezi ki a koronavírus miatti korlátozások ellen tiltakozó, világ különböző városaiban zajló tüntetések kapcsán, amelyeket gyakran szélsőséges csoportok manipulálnak, és ahol a tüntetők a vírust átverésnek nevezik;
 6. sajnálja, hogy a Covid19-világjárvány következményei súlyosbították a globális társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségeket, és aránytalanul sújtják a legszegényebbeket, valamint a leghátrányosabb helyzetű, marginalizált és védetlen társadalmi csoportokat, köztük a migránsokat; elítéli a Covid19-cel fertőzöttel szembeni kirekesztés és megkülönböztetés minden formáját, és felszólítja a harmadik országokat és az uniós tagállamokat, hogy enyhítsék a világjárvány társadalmi hatásait;
 7. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (alelnök/főképviselő), hogy vizsgálja felül a 2016. évi globális stratégiát a válság globális hatásának fényében, tükrözve ezeket a geopolitikai változásokat, és biztosítsa, hogy az uniós fellépés stratégiaibb legyen, és hogy az EU szerepet vállaljon a második világháborút követően létrejött szabályalapú multilaterális világrend védelmében, előmozdításában és fejlesztésében, valamint tegye a demokrácia támogatását és az emberi jogok védelmét az „Európa együtt” megközelítés egyik prioritásává, a meglévő demokráciátámogató és jogállamisági eszközök és mechanizmusok révén bevonva az Európai Parlamentet ebbe a feladatba;

2020. november 25., csütörtök

Megváltozott geopolitikai egyensúly a Covid19 után

8. aggodalommal veszi tudomásul a Covid19-járvány kitörését követően kiéleződött geopolitikai versenyt és feszültségeket, és elismeri, hogy az Európai Uniónak még meg kell találnia helyét ebben az új világrendben; egyetért azzal, hogy a Covid19 utáni világ alapvetően más lesz, ami messzemenő következményekkel fog járni az EU külpolitikájára nézve, és úgy véli, hogy a Covid19 megerősítette, hogy erősebb és hatékonyabb uniós kül- és biztonságpolitikára van szükség;

9. kitart amellett, hogy a transzatlanti partnerséget meg kell erősíteni a világjárvány és más főbb nemzetközi kihívások, például az éghajlatváltozás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében; elismeri, hogy új állapot kell találni az EU és az Egyesült Államok közötti együttműködésre, hangsúlyozva a kölcsönös tiszteletet és a multilateralizmust, a nemzetközi igazságosságot, a jogállamiságot és az emberi jogokat támogató közös menetrendet a nacionalista, tekintélyelvű és hegemon ambíciókkal szemben;

10. úgy véli, hogy ebben a változó helyzetben az EU-nak fel kell lépnie és jó példával kell elől járnia a multilaterális megoldások támogatásában, együtt kell működnie a nemzetközi szervezetekkel, nevezetesen az ENSZ-szel és ügynökségeivel, a WHO-val, a Világbankkal, a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) és a nemzetközi regionális szervezetekkel, például a NATO-val, szorosabb együttműködésre törekedve a hasonlóan gondolkodó országokkal, beleértve a déli féltekét is, előmozdítva a demokratikus rendszerek közötti együttműködést és megerősítve a demokratikus értékeket; emlékeztet, hogy a járvány rámutatott, hogy együttműködésre van szükség, hogy közös megoldásokat találjunk az egész emberiséget érintő problémákra;

Amerikai Egyesült Államok

11. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Egyesült Államok kormánya nem működik együtt, nem hajlandó vezető szerepet tanúsítani a Covid19 elleni küzdelemben és nem vesz részt az oltásokkal kapcsolatos közös kezdeményezésekben; úgy véli, hogy a világjárvány súlyosságát tagadó elhangzó alternatív tények és hamis információk nagyon félrevezetőek voltak a vírus elleni közös küzdelem során; felszólítja mind az EU-t, mind az USA-t, hogy a Covid19-világjárvány elleni közös küzdelemben tudományorientált megközelítés alapján erősítsék meg az együttműködést és a szolidaritást, beleértve az időben történő információcserét, az oltóanyaggal és a stratégiai orvosi eszközökkel kapcsolatos kutatást és fejlesztést, valamint hogy közösen kezeljék a többi globális kihívást;

12. ösztönzi a hatóságokat, hogy vegyék át a Velencei Bizottság választási ügyekben alkalmazott helyes gyakorlati kódexét, amely tartalmaz iránymutatásokat a választások világjárvány idején történő megszervezéséhez is;

13. emlékeztet, hogy a transzatlanti együttműködés továbbra is az uniós külpolitika alapvető pillére, és alapvető fontosságú az EU és az USA kölcsönös biztonsági és kereskedelmi érdekei szempontjából; továbbra is támogatja a transzatlanti szövetséget és a szorosabb transzatlanti stratégiai együttműködést; sajnálja a Covid19-válság során hozott egyoldalú intézkedéseket, például az EU schengeni térségéből az USA-ba irányuló utazások korlátozását, amiről az EU-val való előzetes konzultáció nélkül döntöttek;

14. sajnálja az Egyesült Államok globális szerepvállalásának visszaszorulását és kormányának azon döntését, hogy megvonja a finanszírozást az Egészségügyi Világszervezettől (WHO) és kilép a Nyitott Égbolt Szerződésből, valamint azt az általános tendenciát, hogy az Egyesült Államok jelenlegi kormányzata távol tartja magát a szabályokon alapuló liberális világrend létrehozása céljából létrehozott számos multilaterális szervezettől, vagy aláássa azok működését (például a Nemzetközi Büntetőbíróság esetében);

15. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni és fokozni kell a kölcsönös tiszteletet és a multilateralizmust, a nemzetközi jog, a közös demokratikus értékek, a jogállamiság és az emberi jogok védelmére irányuló közös menetrenden alapuló együttműködést az EU és az Egyesült Államok között; megjegyzi, hogy a nagyhatalmak közötti verseny által jellemzett világban az Európai Unió és az Egyesült Államok közös értékeket oszt a meglévő nemzetközi struktúrákkal kapcsolatban, és továbbra is nélkülözhetetlen partnerek a jelenlegi változékony nemzetközi környezetben;

Kína

16. megjegyzi, hogy a Covid19-járványt követően világszerte felerősödtek a Kínai Népköztársaság arra irányuló diplomáciai erőfeszítései, hogy betöltse a mindinkább elszigetelődési politikát folytató USA által a multilaterális rendszerben maga után hagyott politikai űrt és megpróbálja egy alternatív vezetési modellű domináns globális szereplőként pozicionálni magát; aggodalmát fejezi ki a Kínai Népköztársaság arra irányuló erőfeszítései miatt, hogy erősítse befolyását a régióban, ami számos szomszédjával határvitákhoz és a nemzeti stratégiai érdekeinek multilaterális szervezeteken keresztül történő előmozdításához vezet; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Kína vezető szerepének változása miatt megváltozhatnak a világpolitikai erőviszonyok; kifogásolja, hogy a kínai kormány a pandémia kitörésének időpontját kihasználva elfogadta a nemzetbiztonsági törvényt és térdere kényszerítette a hongkongi demokráciapárti mozgalmat, erősítette a Tajvan elleni

2020. november 25., csütörtök

fenyegetéseket, fokozta tevékenységét Tibetben és a Dél-kínai-tengeren és brutális üldöztetésnek tette ki az ujjurokat Hszincsiangban, továbbá elítéli a Kína képviselői által a tagállamok kormányai és az EU demokratikusan megválasztott politikusai – például a cseh szenátus elnöke és a svéd kultuszminiszter – elleni ismétlődő támadásokat és nyomásgyakorlást;

17. megjegyzi, hogy a Covid19 kitörését követően Kína sürgősségi fellépéseket tett a vírus elleni küzdelem érdekében, és sajnálja, hogy némely esetben azok hibásak vagy rossz minőségűek voltak; felismeri ugyanakkor a „vírus- és farkasharcos diplomácia”, a félretájékoztatási kampányok és az agresszív propaganda által támogatott geopolitikai és geogazdasági indíttatású erőfeszítéseket is; elítéli Kína arra irányuló kísérleteit, hogy ezt a „vírusdiplomáciát” az EU-val szemben azzal a céllal használja fel, hogy kialakítsa magáról a jóindulatú hatalom globális arculatát; sajnálja, hogy Kína elszigeteli Tajvant a WHO-n belül; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák Tajvan megfigyelőkénti WHO/WHA-tagságát és más nemzetközi szervezetekben való tagságát, hiszen az országon belül hatékonyan kezelte a vírushelyzetet, azonban tapasztalataival nem tudott hozzájárulni a jelenlegi egészségügyi válság nemzetközi kezeléséhez; nagyra értékeli a tajvani hatóságok által nyújtott támogatást;

18. aggasztja a Covid19-világjárvány kitörésére adott első kínai reakcióval kapcsolatos számos hiba és az átláthatóság hiánya, ideértve a probléma nagyságrendjének eltusolását, az információk manipulálására és visszatartására irányuló kísérleteket, a WHO-val való rossz kommunikációt, a cenzúrát, a visszaélést bejelentő személyek, emberi jogi aktivisták és újságírók elnyomását, fenyegetését, üldözését és erőszakos eltüntetését, valamint kétségek ébresztését a Covid19 halálos áldozatainak hivatalos száma kapcsán, ami károsan hatott a Covid19-válságra való uniós felkészülésre és ezért emberéleteket követelt; ezért sürgeti a kínai kormányt, hogy teljes mértékben működjön együtt a Covid19 eredetének felderítésére irányuló független nemzetközi vizsgálattal, és felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó megközelítést a felemelkedő Kínára vonatkozóan, és védjék meg az EU stratégiai autonómiáját;

19. európai választ szorgalmaz azzal kapcsolatban, hogy Kína erőteljesen terjeszkedik a leginkább kitett tagállamok és az EU szomszédjai felé; Rámutat, hogy a világjárvány gazdasági hatásainak mérséklését célzó jelenlegi hajszra lehetőséget fog kínálni a kínai stratégiai beruházásokhoz olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint a távközlés, a közlekedés és a technológia;

20. aggasztja az afrikai országokban a Covid19 következtében esetlegesen kialakuló „adósságcsapda”, valamint harmadik országok Kínától való egyre nagyobb politikai és gazdasági függősége, mivel a gazdasági visszaesés megnehezíti számukra az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés részét képező kínai hitelek visszafizetését; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy nemzetközi fórumokon mozdítsák elő a harmadik országok adósságelengedésével kapcsolatos életképes megoldások keresését; kéri az Uniót és tagállamait, hogy biztosítsák, hogy a szankciók alóli humanitárius mentességek azonnali és gyakorlati hatást gyakoroljanak a gyógyászati felszerelések, ellátmányok és a támogatás más formáinak az érintett országokba való gyors szállítását illetően;

21. felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy ismerje el ezeket az aggodalmakat, vizsgálja felül az EU és Kína közötti kapcsolatokat, és ezzel egyidejűleg alakítsa ki a párbeszéd, az elkötelezettség, a valódi együttműködés és a verseny légkörét, amely a megváltozott geopolitikai és geogazdasági környezethez és a Kínával kapcsolatos hosszú távú stratégiához igazított új, koherens és határozottabb stratégián alapul, amelyben az EU és a tagállamok lehetőség szerint együttműködnek, ahol kell, versenyeznek, és ahol szükséges, konfrontálódnak az európai értékek és érdekek védelme érdekében; úgy véli, hogy ezen új stratégia részeként az EU-nak szorosabb együttműködésre kell törekednie a régió hasonlóan gondolkodó országaival és más demokráciákkal, ideértve Indiát, Ausztráliát, Új-Zélandot, Japánt és Dél-Koreát, továbbá ki kell dolgoznia az indiai- és csendes-óceáni térséggel kapcsolatos európai stratégiát, és a legteljesebb mértékben ki kell használni az összeköttetésekre vonatkozó uniós stratégiát;

India

22. aggodalommal állapítja meg, hogy a Covid19-világjárvány indiai fellángolásával párhuzamosan – amely eddig több mint 90 000 halálos áldozattal járt – folytatódik a politikai elnyomás az emberi jogok és az egyéni szabadságok védelmezőivel szemben, közösségi alapú feszültségekkel a háttérben, és elengedhetetlennek tartja, hogy ez a kérdéskör kerüljön napirendre a következő magas szintű EU–India párbeszéd során;

23. rámutat az EU–India stratégiai partnerség jelentőségére, valamint arra, hogy azt ki kell használni, és közösen törekedni kell a stabilitásra és a biztonságra, különösen az Indiai- és a Csendes-óceánon;

2020. november 25., csütörtök

Oroszország

24. rendkívüli aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Oroszországi Föderáció módszeresen megpróbálja aláásni az EU egységét és a válságra való reagálását, igyekszik bizalmatlanságot kelteni az EU, a Nyugat-Balkán és a keleti partnerség országai között a Covid19- vilájárvány kezdete óta intenzívebbé vált félretájékoztatási kampányok, és a kutatási szervezetek elleni kibertámadások, valamint a humanitárius segítségnyújtás átpolitizálása révén; elismerését fejezi ki az EKSZ-nek és a StratCom East-nek az orosz kapcsolódású médiaorgánumok által több tagállamban folytatott félretájékoztatási kampányok azonosítására és visszaszorítására irányuló erőfeszítéseikért, és felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az orosz álhírek elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit és azok finanszírozását;

25. elismeri az Oroszország által felajánlottak egyértelmű geopolitikai és geogazdasági dimenzióját, amelyet a „vírusdiplomácia”, a narratívák harca is megerősít; aggodalommal veszi tudomásul, hogy Oroszország határozott lépéseket tesz a nemzetközi porondon saját geopolitikai céljainak előmozdítására; felszólítja az EU-t, hogy ezt ne fogadja el, és tartsa napirenden azokat a konfliktusokat, amelyekhez Oroszországnak érdeke fűződik, például a Belarusszall, Ukrajnával, Grúziával, a Krím félszigettel, Szíriával és Líbiával kapcsolatos konfliktusokat;

26. mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Oroszország arra próbálja használni a vilájárványt, hogy az országban tovább korlátozza az emberi jogokat, önkényuralmi rendszereket támogasson és folytassa agresszív külpolitikáját; kiemeli, hogy nem engedhetjük meg, hogy az Oroszországhoz hasonló országok arra használják a válságot, hogy eltereljék a figyelmet komoly belföldi problémáikról; aggodalmának ad hangot az alkotmányról szóló népszavazás miatt, amelynek során az orosz elnök válságot arra használta, hogy olyan döntő fontosságú alkotmányos módosításokat fogadjon el, amelyek meghosszabbítják és alátámasztják tekintélyelvű hatalomgyakorlását Oroszországban;

27. elítéli, hogy megpróbálták Alekszej Navalnij életére törni, és kéri Alekszej Navalnij megmérgezésének haladéktalan, független és átlátható kivizsgálását;

28. kéri Oroszországot, hogy jóhiszeműen, a szabályokon alapuló nemzetközi rend keretében, érdemben járjon hozzá a válság globális kezeléséhez; aggodalmát fejezi ki az immár alkalmazott új orosz vakcina hatékonysága és biztonságossága miatt; emlékeztet, hogy az egyes esetekben az Oroszország által szállított egészségügyi termékek minősége rendkívül rossz volt, ezért azok használhatatlanok voltak;

Határozottabb uniós külpolitika Európa érdekeinek, értékeinek és a multilaterális világrendnek a védelme érdekében

29. elismeri azokat a globális biztonsági, társadalmi-gazdasági, környezetvédelmi és politikai kockázatokat, amelyeket a Covid19-vilájárvány következményei okozhatnak, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az olyan világhatalmak, mint Kína és Oroszország arra készülnek, hogy a válságot a többoldalú szervezetek által támogatott, szabályokon alapuló világrend bomlasztására használják fel;

30. hangsúlyozza, hogy a szabályokon alapuló multilaterális világrend létfontosságú a globális béke, a jogállamiság és a demokrácia szempontjából; úgy véli, hogy egy geopolitikai irányultságú EU-nak – a hasonlóan gondolkodó partnereivel együtt – határozottabb szerepet kell játszania annak védelmében és újjáépítésében; úgy véli, hogy az EU-nak megoldásokat kell keresnie a hatalmak közötti feszültségek enyhítésére, különösen, ha ezek a feszültségek akadályozzák a többoldalú fellépéseket; megjegyzi, hogy a Covid19-válság rávilágított egyrészt arra, hogy meg kell erősíteni a többoldalú együttműködést, különösen a globális egészségügyi kormányzás terén, másrészt arra is, hogy a nemzetközi intézmények reformokra szorulnak; kéri az uniós tagállamokat és a főképviselőt/alelnököt, hogy készítsenek egy multilaterális foglalkozó uniós ütemtervet a többoldalú szervezetek szervezeti reformjának támogatására és kezdeményezésére;

31. Szorgalmazza, hogy lehetőség szerint hozzák lépne a nyugati szövetségesek, azaz az EU, az USA, Japán, Kanada, Dél-Korea, Ausztrália és Új-Zéland közötti többoldalú együttműködés új fórumát a Többoldalú Stratégiai Exportellenőrzést Koordináló Bizottság hagyományára támaszkodva; kéri, hogy egy új bizottság foglalkozzon az érintett országokba irányuló technológiaexport, kereskedelmi forgalom és érzékeny beruházások nyomon követésével és ellenőrzésével;

32. megjegyzi, hogy az uniós geopolitikai törekvéseket megfelelő költségvetési előirányzatokkal kell alátámasztani a következő többéves pénzügyi kereten keresztül, és sajnálja, hogy az Európai Tanács a külpolitikai eszközök költségvetési sorainak csökkentését javasolta; kéri, hogy a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben erősítsék meg a külső fellépésekre előirányzott uniós költségvetést, és biztosítsanak elegendő forrást a szomszédságban felmerülő kihívások és a Covid19 geopolitikai következményeinek kezelésére, valamint ahhoz, hogy megvalósíthassa azon célját, hogy felelős geopolitikai szereplővé váljon;

2020. november 25., csütörtök

33. hangsúlyozza, hogy csak egy erős és egységesebb, nyílt stratégiai autonómiával rendelkező, valamint elegendő és hiteles katonai kapacitással és a partnereket támogató eszközzel és mechanizmussal támogatott EU lesz képes jelentős szerepet játszani az új geopolitikai környezetben és erőteljes külpolitikát folytatni, és úgy véli, hogy a tagállamoknak erősebb, jól meghatározott megbízatást kell adniuk az alelnöknek/főképviseletnek az EU nevében való felszólalásra, például azáltal, hogy létrehoznak egy európai helyet a többoldalú szervezetekben; üdvözlöi Charles Michel elnök következtetését, miszerint „rendkívül fontos az Unió stratégiai autonómiájának növelése”;

34. úgy véli, hogy a bizonyos külpolitikai területekre vonatkozó egyhangúsági szabály megszüntetése segítené az EU-t abban, hogy hatékonyabb és proaktívabb és a vészhelyzetekre való gyors reagálást lehetővé tevő külpolitikát folytasson; kéri a Tanácsot vagy az Európai Tanácsot, hogy az áthidaló klauzula aktiválásával tegyen eleget a Bizottság és a Parlament minősített többségi szavazás irányába való elmozdulásra irányuló felhívásának, legalább az emberi jogok vagy a szankciók vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy az EU befolyása akkor a legnagyobb, ha a tagállamok egységesen lépnek fel;

35. kiemeli a fegyveres erők fontos szerepét a Covid19-járvány idején; üdvözlöi a civil támogatási fellépéseknek nyújtott katonai segítségnyújtást, elsősorban a tábori kórházak felállítását, a betegszállítás és az eszközök szállítása és terítése terén, és úgy véli, hogy a tagállamok fegyveres erőinek a meglévő kereteken – például állandó strukturált együttműködési projekteken és az európai orvosi parancsnokságon – vagy új kereteken – például katonai kórházi vonatokon – belüli közös műveletei és koordinálása nagyobb hatékonysághoz vezethet, és hozzájárulhat az EU-nak a világjárványok elleni küzdelemre való felkészültségéhez; elismeri, hogy szükség van az olyan megfelelően képzett katonai személyzetre, akik felkészültek és jól felszereltek az ilyen nélkülözhetetlen feladatok ellátására polgártársaik támogatása során;

36. elismeri, hogy felül kell vizsgálni az EU biztonsági és védelmi stratégiáit a stratégiai autonómia kialakítása érdekében, többek között az egészségügyi ágazatban, a hadviselés jellegét kevésbé hagyományossá tevő és a katonaság hagyományos szerepét megkérdőjelező új és hibrid fenyegetésekkel és technológiákkal szembeni jobb felkészültség és ellenállóképeség céljából, és egy olyan jövő tekintetében, amelyben Oroszország és Kína egyre dominánsabbá válik; hangsúlyozza, hogy javítani kell a katonai mobilitást annak érdekében, hogy az segítse a tagállamokat a gyorsabb és hatékonyabb fellépésben egy esetleges jövőbeli konfliktus során; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli biztonsági és védelmi „stratégiai iránytűnek” tükröznie kell ezeket a fejleményeket, figyelembe kell vennie a Covid19 szélesebb körű geopolitikai következményeit, és foglalkoznia kell az olyan fenyegetések teljes spektrumával, mint az új pandémiák, vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) fenyegetések és a külföldi interferenciák, ideértve a félretájékoztatót és a kibertámadásokat is; úgy véli, hogy tekintettel az új politikai egyensúlyra és a nemzetközi biztonsági környezet Covid19 utáni lehetséges romlására, az EU védelmi költségvetését általában, és a katonai mobilitási költségvetést különösen nem szabad csökkenteni;

37. támogatja a kooperáció folytatásának és erősítésének szükségességét, és, ahol szükséges, az Unió és a NATO közötti koordinációt, beleértve az Euroatlanti Katasztrófavédelmi Koordinációs Központot és a NATO Katona-Egészségügyi Kiválósági Központot, valamint a Covid19-cel kapcsolatos félretájékoztatót és a kibertámadások elleni fellépést is; felszólít az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökséggel (ENISA) való szoros koordinációra és annak támogatására, valamint a katonai képességek tervezésével és fejlesztésével kapcsolatos együttműködésre;

38. kéri a stratégiai kommunikáció új intézményes megközelítését a nyugati liberális demokráciát fenyegető kihívások és kockázatok kezelésének érdekében, valamint az uniós kommunikációs stratégiák bővítését és korszerűsítését annak érdekében, hogy az uniós értékek és fellépések az EU-n belül és kívül, különösen a szomszédos térségekben egyaránt látható legyen; sürgeti az EKSZ-t, hogy erősítse tovább a rosszindulatú külföldi befolyásolás és félretájékoztató, hibrid hadviselés, propaganda és kémkedés elleni küzdelemre irányuló kapacitásait, többek között hozzon létre kifejezetten a félretájékoztatóra összpontosító, stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportokat, amelyek a) a Kínából és b) a Közel-Keletről, különösen Iránból származó dezinformációval foglalkoznak, és szabjon ki büntetést azokra az országokra és nem állami szereplőkre, amelyek szándékosan félretájékoztatóknak, hogy megosszák az EU-t és tagállamait; megerősíti, hogy elkötelezett összehangolt jogalkotási és nem jogalkotási keretek kialakítása, valamint a tagállamok közötti uniós szintű koordinációs erőfeszítések és információmegosztás javítása mellett a félretájékoztatót elleni fellépés érdekében;

39. üdvözlöi az EUvsDisinfo munkáját, valamint a civil társadalom, a helyi szervezetek, a független újságírók és a médiaszervezetek szerepét a félretájékoztatót elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy fontos egy szilárd uniós elvi álláspont a dezinformáció elleni küzdelem kapcsán a Covid19-vírus terjedését és a létfontosságú infrastruktúra elleni kibertámadásokat illetően; felszólítja a közösségi média-platformokat, hogy proaktív módon lépjenek fel és hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek megakadályozzák a Covid19-virussal kapcsolatos félretájékoztatót és gyűlöletbeszéd terjedését, valamint arra, hogy be kell fektetniük a számítástechnikai bűnözés elleni küzdelemben, és fel kell hívniuk a figyelmet erre az egyre növekvő fenyegetésre;

2020. november 25., csütörtök

40. hangsúlyozza, hogy globálisan a legnagyobb, közel 500 millió embert számláló fogyasztói piaca jelentős befolyását biztosít az EU számára a nemzetközi szinten, és úgy véli, hogy egy geopolitikai irányultságú Bizottságnak élnie kellene ezzel a befolyással, többek között kereskedelempolitikája révén, ha más országok nem hajlandóak eleget tenni az emberi jogoknak, a jogállamiságnak vagy a nemzetközi szerződéseknél;

41. megjegyzi, hogy a Covid19-világjárvány rámutatott arra, hogy egyes stratégiai és alapvető fontosságú ágazatokban, például az egészségügyben és a jövő technológiáiban csökkenteni kell az EU harmadik országoktól való függőségét, és határozottan támogatja legkritikusabb ellátási láncainak diverzifikálását és áthelyezését; rámutat, hogy a Covid19 rávilágított az összekapcsoltságból és a kölcsönös függőségből eredő sebezhetőségekre és növekvő protekcionizmushoz vezetett; ezért hangsúlyozza, hogy fontos megtalálni a megfelelő egyensúlyt értékláncaink stratégiai autonómiánk érdekében való rezilienciájának növelése, és a lehető legnyitottabb tartott kereskedelmi kapcsolatok között;

42. emlékeztet sürgős kérésére, hogy az emberi jogok súlyos megsértésének kezelése érdekében még 2020-ban hozzanak létre egy erős globális szankciórendszert, amely az úgynevezett Magnyickij-törvény uniós megfelelője lenne; hangsúlyozza, hogy a szankciós kritériumoknak magukban kell foglalniuk a magas szintű korrupciót; üdvözlí von der Leyen elnök bejelentését, miszerint a Bizottság hamarosan javaslatot terjeszt elő, és felhívja az Európai Tanácsot, hogy az EUSZ 22. cikkének (1) bekezdése szerinti, az Unió stratégiai érdekeire és célkitűzéseire vonatkozó határozatként fogadja el az EU globális emberi jogi szankciós mechanizmusát;

43. mély aggodalmának ad hangot a Covid19-világjárvány migránsokra és menekültekre gyakorolt, aránytalanul negatív hatása miatt; sürgeti a kormányokat, hogy külpolitikáik révén reagáljanak az emberi jogok és méltóság tiszteletben tartása alapján, és kínáljanak megoldásokat a migránsok és menekültek sebezhetőségének és védelem iránti igényüknek kezelésére, a szolidaritás és a partnerség elvével összhangban, megfelelő és hozzáférhető jogi utakat kínálva a migrációra; hangsúlyozza, hogy világszerte fenn kell tartani a menedékhez való jogot;

44. kéri az Uniót, hogy kezdjen globális kampányba a fogvatartottak számának az alacsony kockázatot jelentő elkövetők idő előtti, feltételes, illetve átmeneti szabadlábra helyezése révén történő csökkentésére vonatkozó ENSZ-ajánlások népszerűsítésére; sürgeti a kritikus vagy eltérő nézeteik, illetve emberijogi tevékenységeik miatt fogvatartott személyek szabadlábra helyezését, és javasolja a bevándorlással összefüggő őrizet és a zárt menekülttáborok alkalmazásának visszaszorítását;

45. elismeri a nők döntő szerepét Covid19-válság kezelésében és a világjárvány férfiakra és nőkre gyakorolt eltérő hatását; továbbra is mélyes aggodalommal tölti el, hogy a Covid19-válság világszerte példátlan mértékben visszavetette a nemek közötti egyenlőség terén tett előrelépéseket az otthoni és az állami gondozási munka egyenlőtlen megoszlása kapcsán, mivel a nők világszerte az egészségügyi munkaerő mintegy 70 %-át teszik ki, és kéri, hogy a világjárványra való globális válasz keretében vegyék figyelembe a nők és a marginalizált csoportok szükségleteit, mivel jelenleg még mindig csak elvétve képviselik magukat a tárgyalóasztaloknál, ahol a válsághárítási fellépésekről döntenek;

46. meggyőződése, hogy a Covid19-világjárványra adott, emberi jogokon alapuló válasz jelenti a leghatékonyabb és a leginkább inkluzív és fenntartható megközelítést a jelenlegi válság kezelésére; emlékeztet, hogy a harmadik országok Covid19-válságra adott válaszaik nem sérthetik az emberi jogokat és a nemzetközi jogot, azoknak a feltétlenül szükséges, arányos intézkedésekre kell korlátozódniuk, és azokat rendszeresen ellenőrizni kell és határidőhöz kell kötni; felhívja az uniós küldöttségeket, hogy szorosan kövessék nyomon a globális emberi jogi helyzetet, azonosítsák a tendenciákat, és támogassák a nemzetközi, regionális és helyi szervezeteket, a polgárokat és a civil társadalmat a Covid19-válság emberi jogokra világszerte gyakorolt negatív hatásának visszafordítására irányuló erőfeszítéseikben, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a Covid19 következményei ne ássák alá az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2020–2024 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervben már rögzített uniós értékek és kötelezettségvállalások végrehajtását;

47. hangsúlyozza annak stratégiai fontosságát, hogy az EU vezető szerepet töltsön be és támogatást nyújtson szomszédságában, mind a keleti, mind a déli és az északi-sarkvidéki régióban, segítve szomszédait a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben; kéri a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a reformok fokozott támogatását a szomszédság országáiban;

48. hangsúlyozza, hogy az EU-nak tisztességes esélyt kell biztosítania azon nyugat-balkáni országok számára, amelyek még nem tagjai az EU-nak, hogy csatlakozzanak az EU-hoz, és hogy az EU-nak fokoznia kell a régióba való befektetésre irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy az Unió bővítési folyamata és az Uniónak a nyugat-balkáni reformfolyamatok támogatására való összpontosítása a jelenlegi világjárvány ellenére folytatódik; üdvözlí a Bizottság pénzügyi segítségnyújtási kezdeményezését és az orvostechikai felszerelések uniós közös közbeszerzésébe való bevonást a Nyugat-Balkán támogatására a Covid19-világjárvány kezelésében; kéri, hogy valamennyi nyugat-balkáni országot vonják be az EU Szolidaritási Alapjába, és megismétli, hogy a partnereinknek nyújtott támogatást erőteljes kommunikációs kampánynak kell kísérnie;

2020. november 25., csütörtök

49. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válság destabilizálhatja az afrikai országokat, amelyek gyakran törekeny egészségügyi infrastruktúrával és nagy adósságokkal rendelkeznek, amelyek „konfliktus-multiplikátorokként” hatnak; felszólít az EU és Afrika közötti együttműködés erősítésére és hatékonyabb koordinálására, a magánbefektetések kibővítésére, a pénzügyi segítségnyújtás és a helyreállítási tervek előmozdítására, valamint a kínai beruházások alternatívájának biztosítására; felszólítja az EU-t, hogy folytassa az EU–Afrika csúcstalálkozó megtartásához vezető megerősített párbeszédet, és törekedjen arra, hogy Afrika az EU hosszú távú, megbízható és szoros partnerévé váljon;

50. hangsúlyozza, a szankciók nem akadályozhatják a Covid19-világjárványra való átfogó reagálást; hangsúlyozza, hogy Irán egyedi esetében a kereskedelmi ügyleteket támogató eszköz (INSTEX) hatókörét ki kell bővíteni, és hogy humanitárius reagálásunkat e mechanizmus használatával kell fokozni;

51. hangsúlyozza, hogy az Unió partnerei a Száhel-szaharai és az Afrika szarva régióban a Covid19-világjárvány példátlan következményeivel néznek szembe a fegyveres terrorista csoportok, többek között dzsihádisták elleni folyamatos küzdelmük mellett;

52. úgy véli, hogy az Unió, valamint Latin-Amerika és a Karib-térség közötti kapcsolatok stratégiai és kiemelt jelentőségűek; hangsúlyozza, hogy Latin-Amerika a Covid19-világjárvány által leginkább sújtott régiók közé tartozik; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is működjön együtt a latin-amerikai országokkal, alakítson ki megerősített együttműködést a Covid19 kezelése érdekében, nyújtson segítséget a gazdaságélénkítési tervekhez, és nyújtson politikai támogatást ezen országok számára annak érdekében, hogy ne fűggenek túlzott mértékben más geopolitikai szereplők támogatásától; kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy helyreállítási ütemtervként hajtsák végre a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendet és a fenntartható fejlődési célokat;

53. megjegyzi, hogy a jelenlegi Covid19-világjárvány negatív hatást gyakorolt a meglévő közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókra, különösen a Maliban, Szomáliában és a Közép-afrikai Köztársaságban működő uniós kiképzési missziókra; emlékeztet, hogy az európai jelenlét és hiteles elköteleződés elengedhetetlen a Covid19-világjárvány humanitárius és társadalmi-gazdasági következményeinek enyhítéséhez; felszólít a KBVP konfliktusmegelőzéssel és konfliktusenyhítéssel foglalkozó – különösen az EU közvetlen szomszédságában lévő – misszióinak megerősítésére a már most is törekeny környezet stabilizálásának elősegítése, valamint a Covid19 okozta újabb feszültségek miatti konfliktusok és erőszak megelőzése érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak több polgári és katonai személyzetet az ilyen missziókhoz és műveletekhez, és e tekintetben felszólít az Európai Békekeret gyors elfogadására; sürgeti az EKSZ-t, hogy dolgozzon a KBVP-missziók és -műveletek rezilienciáján és fenntarthatóságán az olyan válságok idején, mint a Covid19-világjárvány; hangsúlyozza, hogy ilyen körülmények között fontos a KBVP-missziók és -műveletek folytonosságának fenntartása; kéri a Covid19 hatásának teljes kivizsgálását a felkészültség, a készenlét, a haderő-generálás, a személyzet biztonsága és a KBVP-missziók és -műveletek folytonossága tekintetében;

54. kéri az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy integrálják a nemek közötti egyenlőséget, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését és az interszekcionalitás dimenzióját, beleértve az egyenlő és sokszínű képviseletet az Unió külpolitikájába és biztonságpolitikájába, valamint, hogy ismerjék el a nők és más marginális csoportok különféle tapasztalatait, akikre ez a világjárvány kedvezőtlenül hatott;

55. erősen hiszi, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos együttműködés alapul szolgálhat egy szélesebb körű globális együttműködés kiépítéséhez a Covid19-cel szemben, megerősítve a többszintű rendszert és visszaadva a hitet a szabályokon alapuló rend szükségességében;

56. úgy véli, hogy a Covid19-válság rávilágított Uniónk egyes gyenge pontjaira, és megmutatta, hogy mind az Unión belül, mind a világban sürgősen szükség van egy hatékony, eredményes és autonóm Unióra, amely rendelkezik mechanizmusokkal a válságok megelőzésére és kezelésére, többek között pénzügyi eszközökkel is; úgy véli, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia jó platformot fog biztosítani a hatékonyabb döntéshozatal kialakításához az EU külső politikáiban; eltökélt ezért amellett, hogy a konferencia minél előbb elkezdődjék;

57. felhívja a figyelmet a Covid19 kiszolgáltatottabb helyzetben lévő régiókat – beleértve a konfliktusok sújtotta régiókat és a legkevésbé fejlett országokat – sújtó hatására; sürgeti az alelnököt/főképviseletet, hogy szorgalmazza a helyi és regionális tűzszünetek és fegyverszüneti megállapodások megkötését, valamint támogassa António Guterres, az ENSZ főtitkárának globális tűzszünetre irányuló kezdeményezését; emlékeztet arra, hogy a segélynyújtás, többek között a Covid19-cel kapcsolatos szükségletek kielégítése során be kell tartani a pártatlanság és a semlegesség humanitárius elvét; kéri az EU-t, hogy biztosítsa a humanitárius hozzáférést a nehezen elérhető konfliktusövezetekben, és hangsúlyozza, hogy minden konfliktus sújtotta országokban végrehajtott külső tevékenységnek konfliktusérzékeny kockázat- és sebezhetőségi értékelésen kell alapulnia, beleértve a nők nézőpontját, különös tekintettel a béke megszilárdítására;

2020. november 25., csütörtök

58. üdvözli, hogy az Unió elutasítja a vakcina-nacionalizmust; megismétli, hogy az EU-nak vezető szerepet kell játszania az oltásokhoz való méltányos hozzáférés megkönnyítésében az egész világon; kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt nemzetközi partnereivel, biztosítandó, hogy senki ne maradjon le, amint a védőoltás elérhetővé válik;

o

o o

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamoknak.
